

Mijn verhaal

Ik schrijf dit verhaal op voor mijn vader, dit verhaal is vertaald vanuit het spaans door een vertaler, want we willen dit verhaal heel graag met u delen.

Mijn vader Antonino is nu 68 jaar en is nu een gezond en energieke man die met beide ogen goed kan zien en vol in het leven staat, maar dat was niet zo daarover gaat zijn verhaal.

Mijn oom de broer van mijn vader is oogarts in het ziekenhuis van Spanje en heeft bij mijn vader in 1991 geconstateerd dat hij aan het rechteroog blind was als gevolg van een ontsteking van de oogzenuw.

In 2010 werd er bij hem aan het linker oog zowel (grauwe) staar (cataract) als ook glaucoma (groene staar met een Intra Oculaire druk van 62 mm/ Hg druk) geconstateerd en zou daaraan moeten worden geopereerd, maar het risico dat er complicaties zouden gaan optreden was zo groot, en dat zou betekenen dat hij dan aan beide ogen blind zou kunnen zijn.

Mijn vader zag zo slecht dat hij eigenlijk niks meer alleen kon doen, hij kwam niet meer buiten en de tuin was naast zijn werk als ingenieur altijd zijn lust en zijn leven geweest. Hij was altijd een doener geweest en nu zat hij maar triest op de bank te hangen en was zeer depressief daarover, dat was toch geen leven zei hij steeds. Wij waren zo verdrietig dat we mijn vader voorstelde ook naar Madrid te gaan voor de Medisynx Methode, maar papa wilde dat onder geen beding niet, 'jullie willen een cactus van mij maken en dat kan niets doen' zei hij steeds. Logisch want mijn vader is ook regulier ingesteld, dat begrepen we wel.

Maar opereren was een te groot risico, dat we besloten om vader toch mee te nemen en hem maar niets te vertellen, maar de reis is ruim 4 uren dus hij vermoedde het al snel en deed heel lelijk in de auto. Dokter Vink was al helemaal op de hoogte en ze stond al voor hem klaar, zo lief nam ze hem aan de arm mee naar de behandelruimte. Later vertelde hij dat ze hem daar liet plaatsnemen en kort maar krachtig zei 'wilt u beter worden of niet, graag een ja of een nee', hij sputterde natuurlijk tegen maar zei toch wel aarzelend ja. Ze hebben toen gelijk bloed afgenomen voor de BASIS Plus Test.

Ze legde hem uit dat van het rechteroog niets te verwachten is, omdat het waarschijnlijk om een beschadigde zenuw gaat en dat is meestal definitief is. Maar dat ze wel de cataract en glaucoma kan behandelen en dat in één behandeling en dat dan de geplande operatie de dinsdag erop niet meer nodig is. Dat hij dan wel weer goed kan zien met 1 oog. Dat zou toch heel bijzonder zijn, dacht hij.

De naaldjes werden geplaatst aan de linkerzijde van het lichaam en van top tot teen, eigenlijk bijna dezelfde naalden die ik ook had gehad voor mijn Trigemius Neuralgie. Na zo een 20 minuten zei mijn vader 'ik zie licht met mijn rechter oog', nee dat kan niet en riep ons erbij. We zeiden tegen hem 'papa geen grapjes even serieus zijn, en legden een donkere doek over zijn linker oog zodat hij daarmee zeker niets kon zien. En ja toch zag hij licht, en bij het aan en uit doen van de lamp bleef hij dat aangeven, zo onverwacht. Wel zei dokter Vink dat zou fantastisch zijn want dan kan ik meer verwachten, 'waar licht is komt zicht'. Mijn vader gaf aan dat de druk in zijn linker oog weg was en dat hij met dat linker oog weer goed kon zien, geen misten nevel meer, geen zwarte grijze vlekken meer, hij zag de kleuren helderder rood was veel roder. Wij stonden helemaal te juichen van blijdschap, want dit is toch fantastisch nieuws. Toen hij van de behandel bed afkwam en had tranen van ontroering in zijn ogen en kuste dokter Vink van blijdschap. Wat je met een cactus behandeling allemaal niet kan doen, jubelde hij.

Op de terugweg hadden we natuurlijk een totaal andere vader, hij jubelde in de auto dat hij vaker een cactus wil zijn en dat dokter Vink geniaal is en zo dankbaar dat ze hem toch wilde helpen ondanks zijn tegenwoord.

Om een lang verhaal kort te maken, de volgende morgen ging hij gelijk naar zijn broer in het ziekenhuis, die onderzocht hem en constateerde inderdaad dat de Intra Oculaire Druk (OID) uit het linker weer onder 20 mm Hg druk was, dat is de goede norm. Maar kan nog beter want een Intra Oculaire Druk onder de 12 mm/Hg dan is het oog gezond. Dat komt daarom maar weinig voor.

En de oogarts stelde vast dat zijn pupil weer reageert op licht, dus dat hij inderdaad weer licht zag, en dat belooft veel goeds. En zo was het, elke dag werd het zicht ietsje beter. En na 10 dagen kreeg hij de uitslag van de bloedtest en begon strikt aan zijn dieet en was er ook nog weer een acupunctuur behandeling en kreeg hij zijn zicht volledig terug. En zo is het zicht goed gebleven, hij is een heel gelukkig en blij man en doet weer van alles en loopt dan door de woonwijk en zegt tegen iedereen 'ik heb een echte wonder dokter'.

Uiteraard hebben we zijn oogarts, dus zijn broer gevraagd ons te steunen bij het tot stand komen van het implementeren van de methode maar ook hij ondervindt alleen maar hoon en weerstand en terloopse woorden dat hij anders zo maar uit de orde van specialisten kan worden gezet. Dat is de realiteit.

Maar we geven niet op, zoals dokter Vink zegt 'ik ben een Galileo, en de dag dat de wereld dat erkent gaat komen'..... wij blijven positief en hopen dat we dat mogen gaan meemaken.

Lucy met het eerlijke verhaal over Antonino